8

Порекло живота – еволуција, 1. део

У чему је смисао живота? О томе разговарамо. Какав је смисао и циљ живота и зашто смо овде? Каква је сврха свега тога? Протекле недеље смо разговарали о следећем: да ли у самом свемиру постоји неки кључ за постојање света? Да ли у томе постоји неки смисао који би неко могао да опази? Разговарали смо о ономе што можда сматраш пореклом самог света. Разматрали смо неколико могућности које смо научили још док смо били у школи. Теорија Великог праска или идеја о разлагању материје заиста немају много смисла.

Неки од нас су били тако испрограмирани кроз образовање да смо склони да кажемо: "Па, то је лако. Откуда је свет настао? Еволуција то објашњава. Све је настало путем еволуције, ето! То се кроз године потврдило. Сада сви прихватају еволуцију која је објашњење порекла света и свемира. Задовољан сам тиме. Сви су задовољни. Сви наши највећи научници су задовољни том идејом, па је она и за мене довољно добра. Космичко питање је превелико за мене да бих на њега одговорио, па сам спреман да ме воде велики мислиоци нашег доба. Они су очигледно дошли до закључка да је еволуција разлог за постојање свега и објашњење порекла ствари. То је оно што ја верујем. Еволуција је одговор." Наравно, еволуција уопште није покушај да се објасни порекло света. Она никада није имала претензија да буде такво објашњење. Никада није тврдила да је објашњење за порекло ичега.

Еволуција је само предлог за то како су се ствари можда развијале након што је дошло до неке врсте стварања. Зато се људи више баве теоријом Великог праска, јер сви научници знају да је еволуција просто теорија, или претпоставка о томе како су се можда ствари развијале након што је прво, изворно семе (или било шта друго) било створено, или након што је настало. Али, еволуција сама по себи никада није тврдила, према научницима од угледа и положаја, да је објашњење за порекло нечега. Ако ништа друго, сам Дарвин ју је објаснио као могуће објашњење порекла врста, али свакако не порекла света. Она је једноставно могуће објашњење порекла врста различитих облика, различитих типова, различитих врста бића и ствари.

Другим речима, еволуција је само један од могућих начина на који су се ствари развиле у постојеће стање и то тек након изворног стварања. И то је све. У суштини, еволуција сама по себи има неке проблеме бар кад је у питању њено порекло, јер сви ми лако кажемо: "Да, да, еволуција се очигледно дешава кроз преживљавање најотпорнијих. То је то. То се дешава. Мали мољци који нису довољно јаки изумиру, а они који остају иду даље. На тај начин имамо бића која данас постоје. Слаби су успут поотпадали". Сам можеш да увидиш да постоји питање које моли да се постави. Питање је следеће: шта је испрограмирало тај смер у еволуцији? Хоћу да кажем ово – зашто баш да преживе најотпорнији? Зашто би ишта покушавало да преживи? Зашто да постоји икаква чежња за животом? [та је уградило тај нагон за животом или нагон за преживљавањем? [та је испрограмирало ствари да теже ка преживљавању?

Другим речима, нема сврхе говорити: “Опстанак најотпорнијих објашњава деловање еволуције”. Чињеница је да је сама еволуција сумњива, све док не објаснимо како је уопште ушао у створења тај програм преживљавања или деловања на одржавању живота. Исто је и са целом идејом о смеру еволуције. [та је испрограмирало саму еволуцију? Неко од нас ће рећи: “Па, не знам. Еволуција је очито развијање бића од једноставнијих ка комплекснијим формама. То је еволуција. Све је почело у виду једне ћелије у неком облику, а онда су настале две ћелије. Затим се развило још више ћелија и створило комплекснији систем. Значи, мајмун је једноставнији од нас. Има мањи мозак, тако значи да се наш мозак развија. Еволуција је једноставно развијање простијих форми у много комплексније форме”. Зар не увиђамо да се овде намеће питање: [та је одредило тај развој из простог у комплекснији облик?

Зашто ствари нису еволуирале из комплекснијих у једноставније форме? [та је програмирало бића да делују на овај начин? [та је у њих убацило тај подстицај да се развијају ако су се уопште тако развијали. [та је програмирало на такав развој? Није довољно рећи да су се тако развијали. Питање је шта их је нагнало да то желе?

Неки ће, наравно, одмах одговорити: “Па, не знам, али све се некако врти око мутације. Тако се то дешава”. Тако у индустријским градовима имаш тамне мољце, насупрот белим. То настаје делимично од утицаја средине, а онда се генима преноси с једног на другог. Стварају се мутације, али - чињеница је да се нуклеарних катастрофа сви плашимо баш зато што изазивају мутације. Мутације увек стварају кварење. Оне чине да се ствари мењају на горе, да се кваре, а не да еволуирају, односно да се развијају у све лепше и чудесније облике. Изазивају њихово кварење. Већина мутација које познајемо су штетне. Оне не изазивају напредак и побољшање.

Другим речима, ако је појаве попут еволуције изазвала мутација, онда мораш поставити следеће питање: “Откуда је потекла та мутација која је изазвала добре промене? [та је упрограмирало ту корисну мутацију у еволуцију?” Када човек каже: “Еволуција је произвела свемир”, у суштини једино што се може рећи јесте да је она један од могућих начина на који се свемир развијао и развио у садашње стање. Међутим, сваки предлог који дајемо о томе како је еволуција настала враћа нас на питање: “[та је испрограмирало тај правац у еволуцији?” Мртви објекти не могу да створе такав програм који ће их усмеравати.

Ако си прочитао књигу “Порекло врста”, сећаш се да се последње поглавље отприлике овако завршава Дарвиновим писањем: “У овом животу постоји раскош; у том животу су силе које је изворно удахнуо Творац одређеним формама, или једној од њих, док је ова планета кружила по утврђеном закону гравитације. Од тако једноставног почетка, развијале су се и развијају се бескрајно дивни облици”. Тако сам Дарвин јасно говори да порекло врста није алтернатива стварању. Он сам каже: “У овом животу постоји раскош; у том животу су силе које је изворно удахнуо Творац одређеним формама, или једној од њих”.

Мора постојати објашњење за ствар која се изворно развила. Можда желиш да о томе мало размислиш, па ћемо о овоме следеће недеље наставити разговор.